

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010531
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6718010531.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovaného T. R., stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. januára 2022 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/104/2018 zo dňa 25.11.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), d), f), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/104/2018 zo dňa 25.11.2020 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám

u z n á v a

obžalovaného T. R., nar. XX.XX.XXXX vo D., trvale bytom D., N. XXXX/XX, občan SR,
z a v i n n é h o

z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa 19.12.2017 v čase okolo 9.00 hod. vo D. pred vchodom do obytného domu vo D., na ulici B. X po tom, ako vyšiel z dverí tohto obytného domu sa rozbehol za Q. M., nar. XX.XX.XXXX, pričom mu vulgárne nadával a vyhrážal sa mu, v dôsledku čoho začal pred ním Q. M. utekať, pričom ho v blízkosti OD Metro dobehol a fyzicky napadol, kde začali vzájomne zápasiť, následne ho hodil na zem,

t e d a

na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti najmä tým, že napadol iného.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a § 56 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 300 (tristo),- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje sa náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkazuje poškodeného Q. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., N. XX, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/104/2018 zo dňa 25.11.2020 bol obžalovaný T. R. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19.12.2017 v čase okolo 09.00 h vo D. pred vchodom do obytného domu vo D. na Ul. B. X po tom ako vyšiel z dverí tohto obytného domu sa rozbehol za Q. M., nar. XX.XX.XXXX, pričom mu vulgárne nadával a vyhrážal sa, že ho zabije, v dôsledku čoho začal pred ním Q. M. utekať, pričom ho v blízkosti OD Metro dobehol a fyzicky napadol, kde začali vzájomne zápasit' a počas celého útoku sa Q. M. vyhrážal zabitím, následne ho odhodil na zem, kde pri vstávaní ho opätovne chytil za hlavu a udrel mu ju o stenu rozvodnej budovy patriacej OD Metro, pričom Q. M. spadol po tomto údere z pravej ruky mobilný telefón zn. Samsung Xtrover 3, nezisteného IMEI čísla na zem, odkiaľ ho z bezprostrednej blízkosti zodvihol T. R., čím Q. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, D., toho času bytom B. 7, D. spôsobil zranenia a to pomliaždenie hlavy v oblasti záhlavia lebky vpravo s odreninou vlasatej časti kože, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní šesť dní, kde svojim správaním vzbudil u Q. M. dôvodnú obavu, že svoje hrozby vzhľadom na agresívne správanie aj naplní a odcudzením mobilného telefónu mu spôsobil škodu vo výške 70 Eur.

Za to okresný súd obžalovanému podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. a), § 37 písm. h) a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil aj povinnosť nahradiť poškodenému Q. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., N. XX, toho času bytom D., B. 7, škodu vo výške 70,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkázal poškodeného Q. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., N. XX, toho času bytom D., B. 7, so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal obžalovaný odvolanie, a to proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. Z písomných dôvodov odvolania zaslaného súdu prostredníctvom obhajcu v podstate vyplynulo, že obžaloba je v zásade postavená len na tvrdení poškodeného, ktorý však v podstatných okolnostiach v priebehu údajného spáchania trestných činov vypovedal iným spôsobom pri podaní trestného oznámenia, iným spôsobom v prípravnom konaní a iným spôsobom na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom. Následne obhajoba poukázala na rozpory a odlišnosti v jednotlivých výpovediach poškodeného v rôznych štádiách trestného konania. Naproti tomu obhajoba skonštatovala, že v deň, kedy poškodený podal trestné oznámenie bol vypočutý aj obžalovaný v postavení podozrivej osoby. Následne bol obžalovaný viackrát vypočúvaný, pričom v jeho výpovediach neexistuje jediný rozpor, a to z dôvodu, že od začiatku priebehu predmetného stretnutia s poškodeným vypovedal vždy pravdivo. V tomto smere obhajoba konštatovala, že to bol práve poškodený, ktorý mal motív poškodiť obžalovaného, a to formou podania trestného oznámenia s tvrdením, že bol fyzicky aj verbálne napadnutý obžalovaným a že mu mal obžalovaný zobrať aj mobil. Tento motív poškodeného vychádzal zo skutočnosti, že poškodený a manželka obžalovaného mali v danom období intímny vzťah, pričom už v minulosti mali medzi sebou vzájomný konflikt v Obchodnom dome Kocka, za ktorý bol obžalovaný tak isto na podnet poškodeného zo strany OČTK vyšetrovaný. Uvedený motív konania poškodeného potvrdila aj manželka obžalovaného, ktorá potvrdila, že poškodený mal záujem rozbiť rodinu obžalovaného a jeho manželky, pričom uvádzala, že poškodený v danom období ju zavádzal s predstieraním vidiny budúceho vzťahu, pričom až po nejakom čase zistila, že jej poškodený klamal, v tom čase mal vzťah s inou ženou - mladou invalidnou dôchodkyňou, od ktorej vylákal peniaze s príslubom vzájomného vzťahu a za tento skutok je právoplatne odsúdený. Manželka obžalovaného je presvedčená, že k útoku nedošlo tak, ako je to uvedené v obžalobe, pričom takto vypovedala ešte v období, keď mala s poškodeným vzťah. Tak isto táto svedkyňa uviedla, že nepočula, že by obžalovaný pri behu za poškodeným niečo kričal.

Ďalej obhajoba poukázala na znalecký posudok znalca - psychológa Mgr. N., ktorého závery svedčia o osobnej nezrelosti, emočnej labilitate poškodeného bez systému priorít, ktorý sa orientuje situačne bez uváženia krátkodobých a dlhodobých následkov, pričom informácie podáva alibisticky, tendenčne, v prípade potreby používa aj klamstvo. Osobnosť poškodeného vykazuje podľa znalca črty antisociálnej osobnosti. V tejto súvislosti obhajoba poukázala aj na facebookový profil poškodeného, ktorý obžalovaný predložil do trestného spisu, z ktorého je zrejmé, že tento javí známky osobnosti potvrdenej uvedeným znalcom, čo vyplýva aj z sms správ zaslaných poškodeným obžalovanému, kde sa ho snažil pred súdnym pojednávaním, na ktorom sa ale následne nezúčastnil kontaktovať a keď obžalovaný súhlasil s podmienkou, aby tam bol prítomný aj obžalovaného obhajca, poškodený odpísal „Jebať ťa do huby aj s tvojim právnikom“. V neposlednom rade obžalovaný poukázal aj na dôkazy, ktoré svedčili o kriminálnej minulosti poškodeného s viacerými trestnými činmi rôzneho charakteru, za ktoré bol poškodený odsúdený aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Ďalej na poškodeného boli vedené exekúcie, a teda mal motív získať od obžalovaného finančné prostriedky.

Uvedené skutočnosti podľa obžalovaného svedčia o osobnosti poškodeného, ktorého intelekt a osobné záujmy sú na tak nízkej úrovni, že z dôvodu presadenia si svojich záujmov podal trestné oznámenie na obžalovaného a následne v rámci trestného konania tvrdil skutočnosti spôsobilé uškodiť obžalovanému.

Na druhej strane obžalovaný nebol v minulosti nikdy odsúdený za žiadny trestný čin, v súčasnosti vedie usporiadaný rodinný život, vykonáva zamestnanie fitness trénera, s čím sú spojené nielen fyzické, ale aj psychické ovládacie schopnosti. Je pravdou, že za danej situácie mal aj obžalovaný motív konať tak, že by mohol napadnúť poškodeného, avšak vzhľadom na skutočnosť, že s poškodeným už mal v minulosti konflikt, bol si aj v danej situácii plne vedomý, že následne reálny útok na osobu poškodeného by mohol mať pre neho neprimerané dôsledky.

Obžalovaný totiž tvrdil, že jediným dôvodom, prečo za poškodeným utekal, bola snaha zistiť, či manželka obžalovaného u poškodeného v danú noc spala, čo sa aj pri dobehnutí poškodeného pri Obchodnom dome Metro dozvedel, a teda aj následne bez útoku fyzického či verbálneho odišiel. Táto informácia bola pre obžalovaného dôležitá z toho hľadiska, aby sa pravdivo dozvedel, či mu manželka bola neverená. Dokonca ani poškodený netvrdil, že by obžalovaný pokračoval vo fyzickom útoku na poškodeného v momente, ako sa obžalovaný od poškodeného túto informáciu dozvedel, a to napriek tomu, že poškodený ležal a obžalovaný mal v danú chvíľu výraznú fyzickú prevahu.

Pokiaľ ide o zranenia poškodeného, obžalovaný poukázal na závery znalca MUDr. X. o tom, že znalec nedospel k presvedčeniu, že by k zraneniu došlo úmyselným konaním inej osoby, pričom k zraneniu hlavy mohlo podľa znalca dôjsť aj pádom na zľadovatený chodník alebo cestu, ako to tvrdí obžalovaný.

Z kamerového záznamu tiež nie je preukázané nič iné ako to, čo obžalovaný od začiatku tvrdil, teda že len bežal za poškodeným bez fyzického útoku.

Pokiaľ ide o telefón poškodeného, v tomto smere obžalovaný poukazuje aj na tú skutočnosť, že poškodený napriek výzve OČTK neoznámil jeho IMEI, a teda znemožnil tak jeho lokalizáciu, na čom mal obžalovaný záujem. Tak isto obžalovanému nie je zjavné, prečo OČTK po podaní trestného oznámenia nezabezpečili prípadné biologické stopy z údajného miesta trestných činov.

Pri ukladaní trestu prvostupňový súd chybnou nepoužil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. napriek tomu, že obžalovaný viedol pred skutkom, ktorý mu je kladený za vinu, riadny život, nebol nikdy trestne stíhaný, má rodinu s dvomi maloletými deťmi, pričom pôsobí ako živnostník a ani ustanovenie § 36 písm. h) Tr. zák., keďže skutok sa mal stať pod vplyvom tiesnivých rodinných pomerov obžalovaného - rozpad jeho manželstva a rodiny, ktoré si sám neprivodil, ale naopak tieto svojím konaním privodil poškodený.

Vzhľadom na vyššie okolnosti obžalovaný požiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní tak, ako bolo referované, nad jeho rámec uviedol, že obžalovaný nevedel vysvetliť svojim deťom, kde je ich mama, keďže

manželka sa domov nevrátila, z toho dôvodu potom po nej pátral. Obžalovaný nikdy nebol doposiaľ trestne stíhaný a vyšetrovaný, len v súvislosti s podnetom poškodeného. V registri trestov nemá žiadny záznam. Pokiaľ ide o samotné napadnutie poškodeného, ak by to bola pravda, samotný poškodený vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaný nepokračoval v útoku po tom, ako sa dozvedel o tom, že manželka bola s poškodeným. Z toho dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť preto, že sa skutok nestal.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný vo všetkých jeho výrokoch a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Splnomocnenec poškodeného na verejnom zasadnutí uviedol, že prvostupňový rozsudok považuje za zákonný a z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava ich odvolania, požiadal súd, aby ho oslobodil, keďže už 4 roky dokazuje, že je nevinný, že nič z toho, čo sa mu kladie za vinu neurobil. V súčasnej dobe je živnostník, jeho mesačný príjem je okolo 1.000,- Eur, s manželkou naďalej vychováva ich deti a vedie riadny život.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného bolo čiastočne dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu uvedenom v § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že napadnutým rozsudkom boli porušené zásady hodnotenia dôkazov, na základe ktorých záverov prvostupňový súd riadne neustálil skutkový stav veci, následne dospel k nesprávnym záverom o vine obžalovaného a v náväznosti na to aj vo výrokoch o treste a náhrade škody.

V tomto smere odvolací súd poukazuje predovšetkým na to, že prvostupňový súd mal na hlavnom pojednávaní bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný dňa 19.12.2017 v čase okolo 9.00 hod. vo Zvolene pred vchodom do obytného domu na Ulici B. 7, sa rozbehol za poškodeným Q. M., pričom mu vulgárne nadával a vyhrážal sa. Následne v blízkosti Obchodného domu Metro dobehol poškodeného M. a fyzicky ho napadol, pričom začali vzájomne zápasiť, až pokým poškodeného nehodil na zem.

Ďalšiu časť skutkového deja uvádzanú v napadnutom rozsudku, súvisiacu s „vyhrázaním zabitím poškodeného“ nebolo možné bez akýchkoľvek pochybností vyhodnotiť ako preukázanú. O vyhrážkach zabitím vypovedal len poškodený M., pričom obžalovaný túto skutočnosť poprel. Z výpovede svedkyne Z. R. vyplynulo, že nepočula, že by sa obžalovaný poškodenému vyhrážal zabitím. Vedela od poškodeného, že po ňom niečo kričal, že by sa výslovne zmieňoval o vyhrážkach zabitím, o tom nevedela. V tomto smere je nepochybné, že vulgárne nadávky a vyhrážky pri konflikte obžalovaného s poškodeným padli. Odvolací súd však na rozdiel od prvostupňového súdu tieto vyhodnotil tak, že vzhľadom na zistený skutkový stav a osobu poškodeného, tieto nemohli u poškodeného vzbudiť dôvodnú obavu o svoj život, aj keď poškodený deklaroval, že sa obžalovaného bojí. V tomto smere odvolací súd musí konštatovať, že obavy poškodeného totiž nevyplynuli z konkrétnych vulgárnych nadávok a vyhrážok obžalovaného, ale z pocitu obavy v dôsledku jeho intímneho vzťahu s manželkou obžalovaného.

Pokiaľ ide o tvrdenie poškodeného, že zranenie hlavy (ktoré je irelevantné z pohľadu právnej kvalifikácie) mu spôsobil obžalovaný, toto tvrdenie zostalo len v rovine úvah. Obžalovaný túto skutočnosť poprel, svedkyňa Z. R. celý konflikt nevidela, k časti na začiatku incidentu uviedla, že nevidela napadnutie poškodeného jej manželom. Zo zadováženého úradného záznamu z kamerového záznamu bolo možné konštatovať veľmi zle viditeľné podmienky pre hmlu, pričom dve osoby sa v čase od 09:02:20 do 09:03:40 nachádzali spoločne za rozvodovou murovanou budovou, patriacou Obchodnému domu Metro. Tak isto z lekárskej správy zo dňa 19.12.2017 vyplynulo, že poškodený pri ošetrení u lekára uviedol, že bol napadnutý inou osobou, dostal zásah do hlavy o stenu. V tejto súvislosti z výpovede obžalovaného a svedkyne Z. R. vyplynulo, že poškodený pri behu z kopca spadol, svedkyňa videla jedno spadnutie a obžalovaný uviedol, že poškodený spadol opakovane, preto ho aj dobehol. V tejto súvislosti zo

znaleckého posudku MUDr. Q. X. vyplynul záver, že poškodený utrpel pomliaždenie hlavy v oblasti záhlavia lebky vpravo s odreninou vlasatej časti kože tupým plošným násilím nízkej intenzity, pričom zranenie mohlo byť spôsobené úmyselným konaním inej osoby, tak isto ako aj pri páde na zľadovatý chodník alebo cestu. Tieto závery sú však pre posúdenie trestnej veci obžalovaného irelevantné, keďže tento nebol trestne stíhaný pre ublíženie na zdraví.

Vo vzťahu k mobilnému telefónu Samsung Xtrover 3 zakúpeného v decembri 2016 v hodnote 70,- Eur patriaceho poškodenému, krajský súd musel v tomto prípade vyhodnotiť vykonané dôkazy inak ako okresný súd. V tomto smere poškodený tvrdil, že mobilný telefón mu spadol na zem, keď bol napadnutý obžalovaným a že obžalovaný ho zodvihol zo zeme a odišiel preč. Obžalovaný túto skutočnosť jednoznačne poprel a v odvolaní poukázal na to, že poškodený napriek tomu, že ho OČTK vyzvali, aby oznámil IMEI telefónu, neurobil tak, čím vlastne znemožnil lokalizáciu telefónu. Svedkyňa Z. R. tak isto nepotvrdila, že by u obžalovaného videla telefón poškodeného, pričom jej poškodený povedal, že mu telefón spadol na zem a že ho zobral obžalovaný. Aj táto informácia však bola od poškodeného a v tomto prípade dôkazná situácia bola v rovine tvrdenia poškodeného proti tvrdeniu obžalovaného.

Z uvedeného dôvodu, keďže odvolací súd vyhodnotil vykonané dôkazy odlišne ako okresný súd a dospel k odlišným skutkovým a právnym záverom, musel v tejto veci napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a opätovne rozhodnúť tak, že obžalovaného uznal vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pričom v súlade s vykonanými dôkazmi tak, ako ich vykonal okresný súd, upravil skutkovú vetu. Pri hodnotení dôkazov krajský súd bez akýchkoľvek pochybností v tomto prípade nemohol uznať vinu obžalovaného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., keďže v týchto prípadoch odôvodnené pochybnosti už nebolo možné odstrániť doplnením dokazovania, preto ich odvolací súd musel vyhodnotiť v prospech obžalovaného v súlade so zásadou „in dubio pro reo“.

Vo vzťahu k výroku o treste, ktorý súd uložil obžalovanému je potrebné uviesť, že obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a preto mu bol uložený miernejší trest, ako okresným súdom.

V tejto súvislosti obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, v priestupkovej agende má niekoľko starších záznamov pre dopravné priestupky, posledný z roku 2016. Z uvedeného dôvodu bolo možné obžalovanému priznať jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., teda že viedol riadny život pred spáchaním trestnej činnosti, pričom je nutné konštatovať, že mu nič nepriťažovalo. Poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. h) Tr. zák. odvolací súd obžalovanému nepriznal, keďže na jej priznanie neboli splnené zákonné podmienky.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu odvolací súd dospel k záveru, že pre potrestanie obžalovaného mu postačí uložiť peňažný trest vo výške 300,- Eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac. Takto uložený trest podľa záverov krajského súdu spĺňa zákonné podmienky pre individuálnu a generálnu prevenciu, rovnako ako aj účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd obžalovaného neuznal vinným z prečinu krádeže, z tohto dôvodu o nároku poškodeného Q. M. na náhradu škody nerozhodol, ale v zmysle § 288 ods. 2 Tr. por. ho s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.